

“VAIN PARATIISIA OLEN KIIHKEÄSTI KAIVANNUT!”

Kun isä Jakovokselle kerran ehdotettiin uusien igumenin vastaanottotilojen rakentamista luostariin, hän lausui:

“Kuulehan. En ole eläessäni himoinnut hienoja igumenin edustustiloja, en ole himoinnut kunniaa, en mitään rakennuksia, en tunnustusta. Vain paratiisia olen kiihkeästi kaivannut! Pyhä Daavid, joka eli luolissa ja erämaissa ilman tätä kaikkea, mitä hän teki? Hän oli yksinkertainen ja nöyrä, ja näin voitti paratiisin omakseen. Oletko lukenut kenenkään pyhän elämäkerasta, että hän rakensi jonkin edustushuoneiston, jonkin lisärakennuksen luostariin ja niillä ansaitsi paratiisin? Sen sijaan he elivät itsekieltäytyksessä, rukoilivat, paastosivat, nukkuivat paljaalla maalla ja tekivät muuta vastaavaa. Heillä oli hyveitä, ja niiden vuoksi heidät katsottiin arvollisiksi paratiisiin. Minäkin haluan saada paratiisista osakseni edes pienen nurkan, olla siellä vaikkapa jollakin äärilaidalla...”

Kirjasta Styl. G. Papadopoulou: “O Makaristos Iakovos Tsalikis”; kääntänyt kreikasta Hannu Pöyhönen